

skulde vi bevilge de 8,000 Rd., forat Planteurerne kunde faae Noget at bestille; men jeg troer dog, at de, selv om vi kun bevilge de 6,000 Rd., ville faae nok at bestille. Jeg vil nemlig lade dem beholde Planteffolerne, og jeg ønsker endog, at det bliver dem tilladt at sælge de af Fro i Planteffolerne opvoksede unge Planter, hvilket, efter hvad jeg har hørt af en af disse Planteurer, er dem forbudt. Skulde det kunne lykkes dem at opvokse Træer i den bedre Jord i denne Egn, var det vist til Gavn, om Behoerne her kunde faae unge Planter tilkjøbs eller maaffee endog til Gave. Jeg vil altsaa meget anbefale Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 18, hvorved vi ikke standse de Plantninger, der hidtil ere paabegyndte. Jeg antager endog, at der kan plantes noget Nyt; men jeg troer, at det er paa Tide, at der kommer lidt Indskrænkning i den Udstrækning, hvormed man hidtil har drevet de nye Plantninger, og det, uagtet det flere Steder har vist sig, at Planterne aldeles ere gaaede ud paa større Strækninger. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds sagde rigtignok, at vi skulde vælge et Enten — Eller, men jeg troer, at dette Spørgsmaal er blevet drøftet saa vel udenfor Salen, at vi ikke behøve at kaste det herind, og i Anledning af Træplantningen i Klitterne troer jeg fremdeles, at dette „Enten“ vil føre til, at vi vedblive at kaste Penge ud, uagtet vi for en stor Deel kun have lidet Haab om, at det nogenstunde skal bringe os noget Udbytte. Det „Eller“, som det ærede Medlem foreslog, nemlig at vi reent skulde nægte Summen, vilde vistnok for Tiden finde en saa stor Modstand, at det endnu mindre vilde kunne gaae igjennem end det, som Mindretallet har foreslaaet, og jeg vil hellerikke tilraade det. — Jeg skulde ikke igjen være kommen ind paa Spørgsmaalet om Forsøgsmarken, dersom ikke det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (E. B. Nimestad) igaar havde udtalt, at Mindretallet burde føre Bevis for, at Forsøgene vare slet ledede, hvortil den høitagtede Sidenrigsminister sluttede sig, men jeg troer, at det, der herved er forlangt af Mindretallet, er noget vel strengt. Vi have kun de

Bedetraad i vor Bedømmelse, og det er ifølge disse Beretninger, at jeg maa nære en besteden Tvivl om, at de omhandlede Forsøg have været ledede i en heldig Retning. Denne Tvivl troer jeg imidlertid, at jeg har begrundet, og naar det er Tilfældet, tilkommer det dem, der have ledet Forsøgene, at bevise, at disse have været heldigt ledede. Naar man vil læse alle de Beretninger, der ere afgivne om de Forsøg, som have fundet Sted paa Landbohøstskolens Forsøgsmark, troer jeg, at flere med mig vilde være enige i, at de mere ere gaaede ud paa at bevise, til hvilke Yderligheder man behøver at gaae for aldeles at tilintetgjøre Spirevænen af Kjøernen, idet man halvt har stegt og halvt har kogt Sædekornet, før man har saaet det. Jeg antager, at man maatte kunne vide iforveien, at man paa den Maade ikke kunde faae noget heldigt Resultat. Man har fremdeles saaet Soraarsæd i Januar og Winterfæd i April og Juni Maaned, men den er hellerikke lykkedes, og det forekommer mig ligeledes, at man kunde vide dette forud. Man har ligeledes saa at sige begravet Sædekornet saa dybt i Jorden, at Enhver forud maatte kunne vide, at det ikke kunde spire, og flere lignende Forsøg ere blevne foretagne. Jeg antager, at idetmindste Mange med mig ere enige i, at man forud kunde vide Resultatet af saadanne Forsøg; man behøver ikke at have en Forsøgsmark til at anstille dem i, for at vide, at de vilde blive uheldige. Man har rigtignok paaberaabt sig det videnskabelige Udbytte af disse Forsøg; men jeg troer, at Videnskaben maa forstaaes saaledes, at de, der drive den, maae vise Andre det Resultat, hvortil de ere komne, saa tydeligt, at Enhver, der seer det, kan sige: Nu vide vi det, nu behøve vi ikke at troe det. Derimod anseer jeg det ikke for godt at blive ved med Forsøg, om hvilke man skal sige, at man troer paa et heldigt Resultat; thi det vil vare længe, inden vi kunne vide det. Jeg veed meget godt, at der gives Menneffer, som bestandigt troe paa, at et begyndt Forsøg skal lykkes, selv om det er nok saa yderliggaaende, hvilket man til Exempel har seet med de saakaldte Guldmagere, der ideligt og idelig have anstillet Forsøg, men dog aldrig ere komne til noget Resultat. Det